

UN PAÍS INDEPENDENT DEL PATRIARCAT

TOT UN PAÍS PER DECIDIR

EL LLIBRE DELS
COLORS PER LA REPÚBLICA
CATALANA INDEPENDENT

TU ★
DECI
DEIXES

ESQUERRES PER
LA INDEPENDÈNCIA

Aquesta obra té una llicència Creative Commons:
Reconeixement - No comercial - Compartir per igual

Disseny i maquetació: **Xavi Iroz Pascual**
Il·lustració portada: **Rita Martin Monés**
Correcció: **Joan Barnet Gabanyach**
Coordinació: **David Hernández Teixidó**

Edició: **Esquerres per la Independència**
Països Catalans, 2015

UN PAÍS INDEPENDENT DEL PATRIARCAT

LES
VIOLÈNCIES
VERS LES
DONES SÓN
UNA QÜESTIÓ
POLÍTICA I CAL,
PER TANT, QUE
SIGUIN UNA
QÜESTIÓ
D'ESTAT

Construir un país més lliure, just, sostenible i democràtic requereix una transformació feminista. La situació de les dones és un dels indicadors més sensibles i fiables del nivell de democràcia i de progrés d'un país. Aprofitem, doncs, l'oportunitat històrica de l'assoliment de la independència com a poble per eradicar les múltiples expressions del masclisme en tots els àmbits de l'esfera pública i privada. Substituïm els valors patriarcal que sustenten la política i l'economia per una pràctica política, social i econòmica que posi en el centre la sostenibilitat de la vida i l'alliberament col·lectiu de la cadena d'opressions interrelacionades sobre la qual s'assenta la nostra societat. Les dones exigim el reconeixement explícit com a subjectes polítics de ple dret en tots els nivells, àmbits i dimensions de la vida per participar activament en la reorganització social, política, econòmica necessària per a la creació d'un nou estat.

Una Catalunya independent ha de ser signatària dels tractats i convenis internacionals de protecció dels drets de les dones i dels drets humans i ha d'incorporar llurs disposicions en l'ordenament jurídic intern per tal que guiïn la política nacional i l'acció exterior del nou país. El compromís amb la igualtat entre dones i homes ha de ser una estructura d'Estat permanent. Reivindiquem un Pacte Nacional per a les Polítiques d'Igualtat que les faci sostenibles, al marge de les conjuntures econòmiques i els canvis de govern. Cal, per tant, dotar les lleis i polítiques d'igualtat dels recursos econòmics i de supervisió necessaris per a donar-hi compliment.

La violència exercida contra les dones és la més alta negació dels drets humans i l'evidència del domini patriarcal que impedeix que les dones puguin assolir el seu ple desenvolupament com a éssers humans i com a ciutadanes de ple dret. Les violències vers les dones (violència masclista, mutilació genital femenina, violència sexual, la trata de dones etc.) no són una qüestió individual ni privada. Són una qüestió política i cal, per tant, que siguin una qüestió d'Estat. La Llei

5/2008 del dret de les dones a eradicar la violència masclista conté les eines bàsiques d'intervenció però cal garantir els recursos i mitjans per desplegar-la i assegurar que les unitats responsables de llur implementació defuguen els enfocaments victimistes i assistencials. Cal també proporcionar a les persones professionals en l'àmbit cultural, sanitari, educatiu, de la seguretat i de l'acció social una formació específica que les capaciti per analitzar i combatre les estructures patriarcals i els estereotips de gènere que sostenen la violència masclista.

El dret de les dones a decidir sobre el propi cos i sobre la seva sexualitat i maternitat és un element fonamental per garantir la llibertat de les dones. El nou país ha de comptar amb una llei de drets sexuals i reproductius que faci efectiu l'avortament lliure i gratuït. Aquesta llei també ha de promoure la formació afectivo-sexual d'infants i adolescents per tal d'evitar les conductes abusives derivades de la manca de formació i de recursos pertinents.

La igualtat com a estructura d'estat té la seva màxima expressió en la política educativa. La coeducació, en el marc d'una escola pública, laica, en català i de qualitat, és una eina fonamental per afavorir el desenvolupament de les persones al marge dels estereotips i rols en funció del sexe, per prevenir la violència masclista i les discriminacions sexistes, xenòfobes i racistes; per visibilitzar les contribucions de les dones en tota la seva diversitat i per fomentar la coresponsabilització en el treball domèstic i de cura de les persones.

EL MODEL
D'ESTAT DEL
NOU PAÍS S'HA
DE BASAR EN
UNA
CONCEPCIÓ
DEL TREBALL
I DE
L'ACTIVITAT
ECONÒMICA
QUE ASSEGURI
LA
SOSTENIBILI-
TAT DE
LA VIDA

El model d'Estat del nou país s'ha de basar en una concepció del treball i de l'activitat econòmica que asseguri la sostenibilitat de la vida. Això implica superar la divisió sexual del treball i posar el treball de cura i de reproducció social al centre de l'economia i la política. El treball de cura és responsabilitat de totes i de totes. Calen polítiques actives d'equilibri treball-vida adreçades no només a les dones sinó també als homes, que promoguin una veritable coresponsabilització i que conduixin a un nou pacte de ciutadania, com ara els permisos de paternitat iguals i intransferibles. És responsabilitat de l'Estat garantir la sostenibilitat de la cura i les condicions de vida dignes per tothom mitjançant serveis públics de qualitat. Cal redefinir el terme dependència perquè totes les persones som, hem sigut o serem dependents al llarg de la nostra vida. Una àmplia provisió pública dels serveis d'atenció a les persones no només alliberaria una bona part del temps de

treball no remunerat de les dones perquè puguin dedicar-lo al seu desenvolupament personal i a la millora de la societat sinó, que faria efectiu el dret a l'autonomia personal del conjunt de la ciutadania.

En aquesta mateixa línia, reivindicuem la incorporació del treball domèstic, de cura i de reproducció social al càlcul del PIB nacional, el reconeixement de l'aportació realitzada per les dones en les pensions i l'accés a prestacions i serveis públics independentment de l'estatus laboral i de les contribucions realitzades mitjançant el treball remunerat. Recordem que la precarització laboral i la pobresa tenen majoritàriament rostre de dona, especialment entre dones grans i dones migrades, per tant, reclamem que l'economia estigui al servei de les persones. És també per aquest motiu, i perquè és una qüestió de justícia, que reclamem que l'accés als serveis públics i als recursos i oportunitats que ens permeten gaudir plenament dels nostres drets siguin extensius a les persones nouvingudes, com a ciutadanes de ple dret.

Finalment, reclamem una presència equilibrada de dones i homes en tots els àmbits de l'espai públic i de presa de decisions. No hi ha democràcia sense que la veu i les experiències de les dones en la seva diversitat siguin presents en aquests espais en la mateixa proporció que les dels homes. El nou pacte de ciutadania exigeix adoptar mesures de discriminació positiva en l'àmbit polític, econòmic i social per limitar la sobrerrepresentació dels homes i garantir la paritat. Simultàniament, cal una revisió profunda de la cultura organitzativa i de funcionament de les institucions i organitzacions en aquests mateixos àmbits. Les dones no volem ser partícips d'una concepció patriarcal del poder autoritari i exclouent de la diversitat d'estils de participació i de lideratge i totalment alienada de les altres responsabilitats (familiars, laborals, etc.) de les persones. Les administracions públiques tenen la responsabilitat fonamental de fomentar una participació que respecti la igualtat i valori la diferència mitjançant la seva política reguladora i de subvencions. Així mateix, cal superar l'ús del llenguatge sexista i androcèntric i promoure la responsabilitat dels mitjans de comunicació públics i privats en la presència de les dones i en la representació que es fa de les dones i de les nenes en la seva programació i en la publicitat que emeten.

NO HI HA
DEMOCRÀCIA
SENSE QUE
LA VEU I LES
EXPERIÈNCIES
DE LES DONES
EN LA SEVA
DIVERSITAT
SIGUIN
PRESENTS
EN AQUESTS
ESPAIS EN
LA MATEIXA
PROPORCIÓ
QUE LES DELS
HOMES

En definitiva, des dels feminismes no entenem la independència de Catalunya sense avançar cap a **un país també independent del patriarcat i de la violència, ja sigui masclista, racista o derivada del militarisme**. Cal no deixar passar l'oportunitat d'avançar cap a un model de societat que prioritzi la sostenibilitat de la vida i la convivència pacífica en igualtat i amb justícia social i ecològica.

Feministes per la Independència

www.tudecideixes.cat

@esquerresxlaind

fb.com/esquerresxlaind